

DÍTĚ: „MÁM RÁDA, KDYŽ SI TADY MŮŽU JEN TAK HRÁT.“
MONIKA: „TAK ALE TADY SI ZASE TOLIK NEPOHRAJEŠ, VIĎ,
DOCELA DOST TADY NA SOBĚ MAKÁTE.“
DÍTĚ: „TO JO, ALE NĚKDY PŘECE.“

DÍTĚ 1: „VŽDYCKY MĚ BAVÍ, KDYŽ SPÍME!“
DÍTĚ 2: „JOO, PROTOŽE JSME PROSTĚ LENOCHOVÉ!“

MONIKA: „TAK CO, DĚTÁTKO, UŽ SI TO VYMYSLEL, JAK TO
BUDE SPRÁVNĚ?“
DÍTĚ: „ŘEKNU TI TO AŽ DOJÍM, JAK TI TO MŮŽU ŘÍCT,
KDYŽ JEŠTĚ JÍM.“

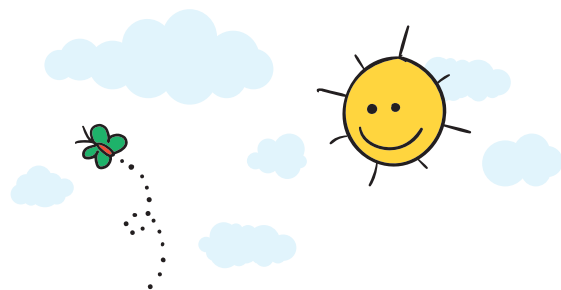
MONIKA: „PROČ JSOU TEDY DŮLEŽITÉ TY STROMY?“
DĚTI: „PROTOŽE DÍKY NIM MŮŽEME DÝCHAT.“
MONIKA: „ANO, VYRÁBĚJÍ TAKOVOU LÁTKU, KTERÁ SE
JMENUJE...“

DÍTĚ: „JOOO, TO JE SŮL!“

MONIKA: „VYHRN SI TAKY TY RUKÁVY, HOLKA MOJE.“
DÍTĚ: „JÁ ALE NEJSEM TVOJE, JÁ JSME VALENTYNY.“

MONIKA: „KDY NASTANE JARO, DĚTI?“
DÍTĚ: „V ČERVENCI.“

DÍTĚ: „MY JSME TAKY JEZDILI KAŽDÝ PÁTEK NA VÝLETY
V BÝVALÉ ŠKOLCE, ALE TADY JSME LETĚLI DO
VESMÍRU.“

Maxíkovy

noviny

Maxíkova
jazyková školka a jesle

Vážení rodiče,

je to tu! Po půl roce Vám opět píšeme! A povíme Vám, co skvělého jsme za poslední měsíce zažili!

Minule jsme se Vám představovali jako ta nejmenší třída, jak už věkově, tak i počtem. Jenže tomu už tak vůbec není. Jednak se naše skupinka rozrostla o pět nových kamarádů. Adaptace šly skvěle, moc jsme se na děti těšili a když k nám přišli, tak jsme se jim snažili všichni pomáhat. Ukázali jsme jim, jak naše školka vypadá, kde jsou jaké hračky, představili jsme jim všechny starší kamarády, ale i ty nejhodnější učitelky, které lepší nenajdete v celém širokém okolí. Díky našemu nárůstu začínáme být značně v přesile! Ale jelikož jsme ohromně hodné dětičky, nemají to s námi paní učitelky až tak moc těžké.

Ačkoliv se to nezdá, tak za těch pár měsíců, co jsme Vám psali naposled, jsme zestárlí minimálně o šestinu našeho života. To vůbec není málo, že? Nejen, že jsme vyrostli do výšky, ale také jsme se mnohé naučili a upevnili jsme si spoustu věcí. Společně, jako celá třída, fungujeme téměř jako předškoláci. Oblékání je pro nás skoro hračka, o jezení u stolečku ani nemluvě. Většina z nás už vůbec nepotřebuje plenky. Všichni

do jednoho to chodíme zkoušet na záchůdek nebo nočníček. Protože čím dřív se to naučíme, tím dřív budeme moct k Valentýnce do třídy. A to moc všichni chceme! U Valentýnky nás čeká plno zábavy a také mnoho dalších aktivit, jako je třeba plavání nebo Monkey's gym.

Teď bychom Vám rádi shrnuli, jak jsme minulé měsíce ve školce trávili.

O měsíci únor můžeme říct, že byl naprosto pohádkový a plný zábavy. Hlavním tématem tohoto měsíce byly knihy, pohádky a povolání, takže na každý den bylo pro nás připraveno něco jiného, abychom se mohli s plno věcmi seznámit.

Četli jsme si a vyprávěli několik pohádek, mezi které jsme zařadili i Červenou Karkulku, Zlatovlásku a tři medvědy, pohádku O Koblížkovi, nebo O Neposlušných kůzlátkách. Díky tomuto tématu jsme si ukotvily například barvy, přídavná jména a dokonce jsme si i započítali. Také nesmíme opomenout, že jsme si zahráli i divadlo!

V druhé polovině týdne jsme vyměnili téma pohádky za povolání. Hráli jsme si například na kuchaře a poznávali jednotlivé druhy ovoce i zeleniny. Také se z nás stali stavitelé či řemeslníci a z velikých molitanových kostek jsme doslova postavili celé město. Dokonce nás v týdnu přišla navštívit paní policistka, která nám vše vysvětlila, v čem spočívá její povolání a také nám ukázala její povinnou výbavu. Nesměly chybět i další povolání, jako je zahradník, lékař, i hasič. V posledních dnech měsíce celá školka oslavila Masopust.

S měsícem březen přišly nemalé komplikace, ale paní učitelky se rozhodli, že nás budou vyučovat i na dálku, takže mamince i tatínkovi každý den chodily nové e-maily s programem. Jody nám zasílala videa v angličtině, Monika nám často točila hudební výchovu, Valentýnka výtvarnou výchovu a s Móňou jsme si zacvičili aerobik. S Móňou jsme si navíc povídali o počasí, o zvířátkách, ale také i o Velikonocích.

V dubnu se nám začala probouzet příroda a my jsme si povídali o novém ročním období, o jaru. Vyzkoušeli jsme si například protahování s příběhem, jak ze semínka vyroste kytička, nebo jsme si vysvětlili, co je to environmentální výchova a jak se máme starat o přírodu.

V květnu nás navštívilo téma „Vesmír“, a my jsme se doslova proměnili v planety, dokonce jsme běhali kolem sluníčka! Také jsme si vyrobili například sluníčko, nebo naši planetu, Zemi. Taktéž jsme se něco málo dozvěděli o České republice a jejím hlavním městě, Praze.

V červnu probíhaly plné přípravy na Summer párty. Pilně jsme trénovali básničky, které jsme také mohli 24. června, na naší zahrádce, ukázat. Jenom byla veliká škoda, že z důvodu nemoci se nás sešlo takhle málo. Ale to nevadí! Když nás poprosíte, tak Vám básničky povíme i doma.

Na tématu „Doprava“ jsme se opravdu vyřádili, zejména kluci. Ukázali jsme si, jaké dopravní prostředky plují po vodě, která jedou po silnici, nebo která letí ve vzduchu. Také jsme si zahráli na auta,

ale jako správní řidiči jsme se museli řídit pravidly silničního provozu! To opravdu svědčí o tom, že už vůbec nejsme malé děti! Také jsme si zahráli na pana průvodčího a z naší třídy se stalo vlakové nádraží, ze kterého vyjížděl vláček. Tam jsme, jako pasažéři, nastupovali.

No, a to to uteklo, že jo? Nyní se moc těšíme na léto, kdy nám paní učitelky vymyslí určitě skvělý a zábavný program přímo na naší zahrádce!

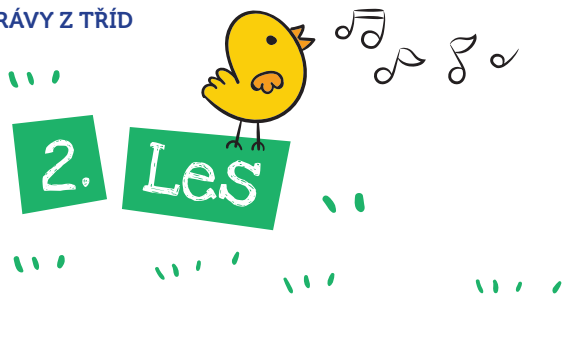
Naši milí rodiče, moc Vám za všechno děkujeme. Chceme Vám poděkovat hlavně za to, že jsme mohli chodit do Maxíkové školky, kde jsme zažili plno zábavy, ale také jsme se mnohé naučili. Moc se těšíme, že po létě nastoupíme k Valentýnce do třídy. Může se prý bude moc stýskat, ale ona moc dobře ví, že budeme chodit jen vedle do třídy a že nás může kdykoliv navštívit. A my ji také!

Přejeme Všem hezké léto, které si užijeme doufejme jen ve zdraví.

S pozdravem

Třída Louka - jesličky

Dobrý den, milí rodiče.

Vítáme Vás zase po dlouhé době u našich Maxíkových novin. Věříme, že už se Vám po tom půl roce po našich vtipných novinách stýskalo. Chceme Vám moc poděkovat za to, že jste platili školkovné, ačkoli jsme školku nenavštěvovali, a my jsme tak měli možnost zpět se do ní vrátit, do naší krásné školky s nádhernou zelenou zahradou, skvělými bio jídly, úžasnými Valentyninými programy a nejlepšími kroužky, které nás moc baví.

Teď pozor! Moc Vám děkujeme za čas, který jste s námi strávili doma, když byla školka zavřená, byly to totiž i bez školky báječné časy – veselé ranní snídaně, krásné procházky nebo hraní si na zahradě. Díky, že jste nám vařili moc chutné obědy, dělali naše oblíbené svačinky a připravovali společné večere, že jste nám četli pohádky na dobrou noc zakončené sladkou pusinkou. Zůstane nám to v našich srdíčkách, i když je máme tak maličká. Moc se Vám omlouváme za naše zlobení a za naše někdy nepochopitelné chování. Děkujeme za Vaši trpělivost, lásku a za to, že pro nás chcete to nejlepší, plně to ale pochopíme, až budeme mít svoje děti.

Rádi bychom se Vám také pochlubili, protože jsme moc chváleni Valentynou, jak jsme šikovní. Je opravdu vidět, že jste se s námi učili, když jsme byli zavřeni doma. Děkujeme, že jste nám pouštěli videa, která posílala Monča.

Jediné, co neumíme poznat, jsou mláďátka od zvířátek, ale Valentyna ví jak na to. Říkala, že existují farmy, kde zvířátka žijí se svou rodinou, takže když tam pojedeme, co nejrychleji to půjde, ještě tam nějaká mláďata můžeme vidět. Ale musíme opravdu co nejrychleji, protože rostou jako z vody a za chvíli bychom je nerozeznali od jejich rodičů.

Celý rok jsme pracovali a hodně toho pobrali do hlaviček a do srdíček. Už umíme počítat, známe barvy, rozumíme protikladům: malý/velký, úzký/široký, blízko/daleko, nízko/vysoko, prázdný/plný, studený/horký, suchý/mokrý, ...

Poznáme číslovky a nebudete tomu věřit, dokonce umíme udělat logickou řadu. Ale trvalo nám to celý rok.

Velký pokrok jsme udělali také v tělesné výchově, velmi nám totiž pomohlo cvičení v Monkey's Gymu. Jen je škoda, že jsme tak málo mohli plavat v Juklíku, ale v létě to určitě doženeme.

Naopak hudební výchova nám vůbec nechyběla, protože jsme ji slyšeli doma i v autě po cestě do školky. Taky máme rádi tanečky a hlavně aerobik s Móňou.

Umíme už stříhat nůžkami, vytvářet krásné věci z modelíny a malujeme vodovkami a temperami jako profesionálové. Máme rádi přírodu, umíme poznat některé stromy a keře, květin rozpoznáme dokonce ještě víc. Zvířata umíme určit dobře, jen se musíme doučit ta mláďata, na která máme celé léto. A musíme se také naučit pořádně poznávat ptáčky, kteří u nás žijí. Orientovat se v neživé přírodě umíme dobře, protože je kolem nás pořád – Slunce, Měsíc, hvězdy, písek, kamínky.

Češtinu zvládáme výborně, umíme se zeptat a odpovědět. Hlavně že už se nikdo nebojí a nestydí se mluvit. A to jen protože víme, že Valentyna byla celý rok poblíž a vždy nás podpořila a učila nás, že všechny problémy můžeme vyřešit bez pláče a v klidu. A když se něco nepovede, tak máme dostatek času naučit se to, ale každý to musí alespoň zkusit. A viděli byste, milí rodiče, že když se nám to povede bez vzteku a pláče, Valentyna je šťastnější než my. A říká nám pořád tu stejnou větu: „A teď už se v životě neztratíš.“ Ale nerozumíme tomu, nikam se nám přeci nechtělo ztrácet, to ale ona asi neví.

Známe už hodně básniček a písniček, už doopravdy umíme hrát divadlo. Viděli jste nás i na summer party, to jsme byli dobří, co?

Milí rodiče, víte o tom, že jsme už vyrostli? A v září jdeme do třídy Námořníků k Monice a Jody? Valentyna řekla, že jsme už připraveni a zvládneme to tam na jedničku, jenom se bojí, abychom tam nezlobili, jinak by se za nás styděla. A vy taky, že ano? Slibujeme Vám i Valentyně, že Vám neuděláme ostudu. Budeme se chovat jako dospělé inteligentní děti. Protože jsme za rok pobrali od Valentyny do svých malých srdíček laskavost, dobrotu, gentlemanství, přívětivost, ochotu, dobrosrdečnost a zdvořilost. Naopak vůbec neumíme lhát, křičet, mlátit kamarády nebo se vztekat.

Jak nám říkala Valentyna: bez toho se dá žít, a ten život bude dokonce hezčí pro nás i pro naše blízké. A Valentyna doufá, že nám to tak vydrží do konce života, protože když to máme v srdíčku, už se to nikam neztratí. A vy, naši rodiče, to ještě tak do našich 18 let musíte pohlídat, pak už se ale budete jen moci těšit, jací z nás vyrostli skvělí lidé.

Už se s Vámi musíme rozloučit a na závěr Valentyna posílá vzkaz: „Život rodičů je kniha, kterou děti čtou. Jak ji přečteme, tak uspořádáme svůj život.“

Hodně štěstí a zdraví přeje třída Les a Valentyna.

3. Námořníci a piráti

Ahoj Maminko a tatínku.

Půl roku jako by vzala voda, co jsme si spolu četli naše noviny naposledy. No a vidíte? Teď už čteme dokonce druhé číslo!

Za těch několik měsíců se toho stalo hrozně moc! Tak nejdřív to, že jsme byli doma a to skoro 2 měsíce! To bylo na jednu stranu žůžo, protože jsme byli s Vámi a to se nám moc líbilo. Je pravda, že jsme trošku zlobili, ale to se stává a jak říká Monika: „aspoň víte, že nás máte!“. Koukali jsme na krásná videa s Jody, škoda, že nám ale neodpovídala, když jsme se jí ptali, ale to nevadí, ona nás určitě slyšela. A víte, kdo byl ještě v televizi? Móňa s aerobikem, to byla legrace, to my rádi hopsáme na písničky z rádia. A taky jedno naše oblíbené video bylo to od Moniky, jak tam byl ten pavouk. Viděli jste to? Takový obrovský pavouk a Monika mu utrhla nohu. Teda ona říká, že už nebyl živý a že mu nohu neutrhla, že odpadla a tak nám ji ukázala, ale my si stejně říkáme, že je trhačka pavouků. Haha! Což je vtipné, protože když opravdu moc ve školce zlobíme, tak nám říká, že nás roztrhne

vejpůl a pošle obě půlky zpátky do jesliček, abychom měli více času se naučit správnému chování. Ne, to ona nás neroztrhne, to je taková naše legrace. Někdy schválně špatně odpovídáme při ranním kruhu, aby nám říkala podobné věci, protože to se pak smějeme všichni a ten den nám tak hezky začne s úsměvem.

Celé jaro jsme byli doma, ale když jsme přišli do školky, někdo z nás tedy běžel, jiný zase nechtěl od maminky a tatínka, ale všichni jsme to krásně zvládli a dostali jsme obří pochvalu, protože jsme se doma opravdu učili a tak jsme hned naskočili do nových témat. Mamí, tati, to ale bylo povídání! Vesmír je prostě boží a taky se nám strašně líbila ta doprava a povídání o Praze a sousedech, my už umíme tolik vlajek a věcí, co v Praze najdeme, že už se těšíme, až nebude takové horko a všechno Vám povíme při procházce po Praze. A taky nás nezapomeňte dát v srpnu do školky, protože ty hvězdy a planety a to, jak bychom tam byli těžcí, to se nám tak strašně líbilo, že nám Monika objednala mobilní planetárium, takže nikam nemusíme, jenom si lehneme a budeme poslouchat a pozorovat hvězdy přímo u nás ve školce. To je ale paráda, co? A taky bychom chtěli přespávat poslední týden ve stanu a péct buřtíky, protože poslední přespávání „vesmírné dobrodružství“ se nám tak vydařilo, že nás o vesmíru už nic nepřekvapí.

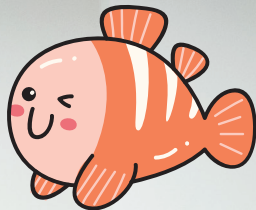
My jsme největší děti ze všech. Někteří z Pirátů nám odcházejí do školy, takže už je nevidíme, dostali speciální medaile a to my chceme taky, takže se těšíme, že nás příští rok čeká taky pasování předškoláků tím mečem s tím modrým diamantem. Ale to je pro nás maličkost, protože jsme od Pirátů

hodně odkoukali a jsme tak dobří ve všem, co děláme, že se na nás můžete ve všem spolehnout. Jediné, co nám tedy opravdu nejde, je skákání přes švihadlo, to ale pořádně neumí ani Piráti. Ty nohy se nám pletou do té šňůry a ruce musí ve správný okamžik, že to se snad ani nedá, ačkoli ve sportu jsme prostě jedničky. My totiž umíme kotoul dopředu i dozadu a taky většina z Pirátů už umí hvězdu.

No a budeme mít nové Námořníky, to si ještě neumíme úplně představit, to bude vzrůšo, až budeme první den spolu nahoře. Tak schválně, co všechno ty nové Námořníky naučíme. Monika při tom vždycky lamentuje se slovy: „hlavně je neučte zlobení!“, tak to víš, maminko, trochu je pozlobíme, to bychom nebyly ani děti. Ale zase je naučíme, jak určit první písmeno slova a logické řady, aby uměli, to je důležité, protože potom můžeš skládat bezvadné věci z těch stavebnic, co máme nahoře a jsou jenom naše. To ti, tati, musíme říct, jak jsme Moniku úplně zaskočili, protože my jsme dělali obrazce zrcadlově obrácené a to jsme tedy minulý semestr nezvládly. Teď jsme k tomu měli takovou vyrobenou šachovnici a skládali jsme papírky, tak jsme to udělali všichni na jedna hvězda a to dokonce i Námořníky jsme to naučili. Takoví borci už jsme! A vůbec, matika a logika nám jde úžasně a taky konstrukční stavebnice. To byste ani nevěřili, co dokážeme postavit, prý jsme jako architekti a projektanti dohromady. Všichni taky umíme s nůžkami, tak až budeš potřebovat pomoc, maminko, s nějakým střiháním, klidně se na nás obrať. A jestli máš velkou jehlu, tak my, Piráti, zvládneme zašívát i provlíkat, to ti klidně zašijeme i díru na ponožce, když nám ji dáš!

Monika si nás pochvalovala, že jsme velice kvalitní materiál a že cucáme informace jako houby, tak doufáme, že nám to zůstane a že z nás, drazí rodiče, máte takovou radost jako ona. Taky jsme superrychlíci v oblékání, uklízení, rovnání do řady i zástupu, v pomáháním mladším dětem s knížkami a po tak strašně dlouhé pauze jsme bez obtíží zvládli i plavání, procházku ve skupině, dopravní hřiště a to jako nic. Posloucháme na první dobrou, tak si nás klidně vyzkoušejte, protože my už všechno umíme, sčítáme i odčítáme s pomůckami, víme, co je řádek a sloupek a tak Vám tam i určíme obrázek, abyste věděli, jestli je ve 2. sloupečku 3. obrázek zprava či zleva, umíme určit levou a pravou, což se ukázalo zrovna nedávno na dopravním hřišti a tak většina z nás mohla dělat policii mladším a říkat jim, ať jezdí vpravo a co to je za značky. Dokonce jsme nachytali Moniku, protože jsme blíkali a houkali jako policie, na což jsme se předem domluvili, a projeli jsme na červenou, což jsme mohli jako příslušníci, kteří spěchají pomoci a dávají o sobě správně vědět. Monika jen polkla na prázdno, protože jsme ji dokonale převezli.

Tak už jenom děkuji, maminko a tatínku, že sem můžu chodit!

Vaši Námořníci a Piráti!

The Sailor and Pirate (Námořníci, Piráti) classes are where I see their hard work of the last couple years of learning English pay off. They are able to completely understand what I'm saying and are starting to speak enough English that we are able have conversations together. Though they haven't started in yet on invigorating political debates, the conversations about what different bugs like to eat, or what the tooth fairy brought them over the weekend fill my heart with so much delight.

Hello everyone!

Moms, Dads, Grandmas, Grandpas! What a wonderful year the children and I have had learning and practicing English together. It never fails to amaze me to see how much the children's skills develop over such a short period of time.

In the Meadow (Louka) class, they've been developing the basics of English. Though they're not quite at the point of speaking much English, I can see the comprehension developing beautifully. There have been a few times where I've said something in English, like "thank you", and I've gotten back a "není zač".

In the Forest (Les) class, I see the continued comprehension of English. They're able to understand just about every direction I give them and we have such fun playing games during English time. But the sweetest part of working with this class is definitely when they surprise me with their rapidly increasing ability to speak English with me.

Co byste si nejvíc přáli?

ZAKHAR: „JÁ BYCH CHTĚL ČÍST CIZÍ MYŠLENKY,
TŘEBA ŽE BY SI NĚKDO MYSLEL, ŽE JE LENOCHOD,
TAK BYCH SLYŠEL LENOCHOD.“

FEDOR: „JÁ CHCI BÝT NEVIDITELNÝ, ABYCH
MOHL, KDYŽ NEMŮŽU SPINKAT, JÍT NA TÁTOVY
FILMY.“

ESTER: „ZMĚNIT SE V MLÉKO.“

KARIN, AMÁLKA: „ZMĚNIT SE V PTÁKA.“

ALENKA: „JÁ BYCH CHTĚLA MÍT NA SOBĚ HODNĚ
HLAV AVŠECHNY BY ŘÍKALY TO, CO JÁ. BYCH PŘÍŠLA
A ŘÍKALA: „DOBŘÝ DEN“ A HLAVY „DOBŘÝ DEN,
DOBŘÝ DEN, DOBŘÝ DEN....“ HAAAAH!“

PĚTA: „JÁ BYCH CHTĚLA BÝT COKOLI.“

ŠIMI: „BĚHAT JAKO FORMULE 1!“

DAVID M.: „JÁ SE CHCI UMĚT PROMĚNIT
V KLID, ABY MĚ VALENTYNA NEZAČAROVALA.“

NIK: „JÁ BY SEM SE CHTĚL ZMĚNIT V SRNKY. ALE VE
DVĚ (V TÁTU A MÁMU SRNKU).“

SOFIA P. + NASTĚNKA: „JÁ BYCH CHTĚLA BÝT
BONBON.“

MONIKA: „ALE KDYBYSTE BYLY BONOBN, HOLKY,
TAK BYCH VÁS SNĚDLA.“

NASTĚNKA: „TO NEVADÍ.“

KÁŤA: „CHTĚLA BYCH, ABY ŽILO MOJE MORČE.“

DÍMA: „JÁ BYCH CHTĚL BÝT OREL.“

DAVID A.: „JÁ CHCI BÝT OPICE.“

Slovo

na úvod

Drazí rodiče, vítáme Vás u druhého čísla našich novin.

Druhá polovina školního roku 2020/2021 byla opravdu netradiční, pro nás všechny náročná a nová v mnoha ohledech. Museli jsme se poprvé poprat s distanční výukou jako takovou, do toho nás ministerstvo zásobovalo nepřeborným množstvím informací, které jsme museli nastudovat ve velmi krátkém čase a bez právnického titulu jsme měla co dělat, abych pochopila, co je určeno pro MŠ a co tím básník chtěl vlastně říci. Zvládli jsme i testování. Také jsme museli zavést nový a rychlejší router, neboť síla odchozího signálu už nedostačovala aktivitám, která jsme pro Vás nahrávali na videa.

Děkujeme Vám všem, že jste byli tak úžasní, za Vaše konejšívá slova v mailech, spolupráci a za finanční podporu v době, kdy školka nebyla uzavřená, ale omezená a Vy jste platili poníženou docházku, ačkoli děti byly doma s Vámi. Vehnalo nám to slzičky do očí a jen díky Vám jsme se mohli opět sejít v hojném počtu. Díky tomu jsme získali 2 věci. První je obrovské díky za to, že jsme se všichni měli kam vrátit a mohli dál dělat svou práci, kterou nejvíce milujeme, a za druhé, že jsme konečně získali čas potřebný na pořádnou regeneraci školky a hlavně zahrady. Tráva je nyní hustší a kdo z Vás si pamatuje podzim, tak ví, že teď je to opravdu obrovský rozdíl. Do školky se investovaly nemalé peníze (výmalba všech prostor, kompletní dezinfikace prostor a dokonce jsme dostali

nový profesionální přístroj na čištění koberců, který je vhodný i do našich tříd, kde máme pod koberci ještě jednu měkkící a zateplovací vrstvu, jenž nemůžete čistit mokřým způsobem. Myslíme, že právě i toto se pozitivně projevilo na zdravotním stavu dětí a pravidelné docházce bez větších výpadků.

Také klobouk dolů za to, že děti po těch 6 – 8 týdnech přišly opravdu připravené, doma nelenošily, učily se, víme, jak náročné to pro Vás muselo být, abyste dali dohromady všechnu práci (domácí práce, vaření, meetingy online) a do toho ještě něco dělaly pro své děti. Všichni jste ale překonali nesnáze a děti tak naskočily hned do nových témat, protože se připravovaly průběžně. Nejoblíbenějším tématem byl bezesporu vesmír, u menší dětí převládla doprava.

Těšíme se, že opatření jsou volnější a modlíme se, aby to tak i zůstalo, abychom byli všichni zdraví a šťastní, abychom mohli pokračovat v nabitém programu, aktivitách mimo školku a konečně dohnali nějaké ty výlety.

Přejeme Vám překrásné léto, hlavně psychický odpočinek, plné moře zdraví a těšíme se na viděnou. Předškolákům držíme palce, ať je jejich vstup na ZŠ zalitý sluncem a užijí si celý rok v první třídě jako opravdoví prvňáčci!

Bc. Monika Javoříková, ředitelka MŠ